

Antoni Guàrdia Carreras és fill de Castellar del Vallès, on té el seu despatx d'advocat des que fa dos anys va deixar el bufet col·lectiu de Sabadell on treballava i es va plantar pel seu compte.

22 anys després d'acabar la carrera, el nostre lletrat mira enrere per explicar-nos les seves primeres passes en el món del dret: **"El primer que vaig fer va ser posar-me a treballar amb un procurador de Barcelona, Narcís Ranera Cahís, a qui estic molt agraït pel molt que vaig aprendre al seu costat. Van ser sis mesos de pràctiques constants, perquè quan se surt de la facultat se sap molta teoria però no és té ni la més remota idea de la realitat del carrer."** Tanmateix, sembla que això està canviant: **"L'escola de pràctica jurídica comença a estar molt ben instaurada a Catalunya."** Al costat d'un professional, l'Antoni va aprendre una base tan essencial com és el dret processal: **"És una eina fonamental, perquè sense saber-ne és molt difícil poder representar bé un client davant els tribunals. Són les regles del joc que tot advocat ha de conèixer per seguir de forma correcta un procediment."** Moure's pels jutjats també és un aprenentatge necessari per a un jove que s'introdueix en aquest camp: **"Significa donar-te a conèixer davant d'un secretari o d'un oficial, saber les interioritats d'aquest món tan diferent."**

Acabat de sortir de la facultat, i treballant ja en un despatx col·lectiu on portava sobretot temes matrimonials, va estar cinc anys lligat al torn d'ofici: **"És una altra d'aquelles experiències fonamentals. De totes maneres, quan jo el vaig fer, no podies seleccionar els temes i dir, per exemple, que només portaries els casos civils i no els penals."** Això significava haver de dur tot tipus de temes, fins i tot els que no agradaven: **"A mi no m'ha agradat mai gaire el dret penal, tot i que admiro molt el professor Córdoba Roda, de qui vaig aprendre molt. I vaig haver de defensar alguns casos que per a mi eren molt difícils, com són les violacions. A mi em feria haver de defensar algú que m'havia confessat que sí que havia comès aquell acte tan greu que se li imputava."** No obstant això, exercir d'advocat d'ofici també té les seves satisfaccions, **"sobretot quan els acusats et mostren el seu agraïment quan els has guanyat el seu plet. Recordo un senyor gran que em va voler regalar tant sí com no el seu canari. Era l'únic que tenia i me'l va donar i, a més, era un ocell que cantava de meravella."**

El despatx on va treballar durant una bona colla d'anys el nostre advocat estava format per diversos professionals que es distribuïen els casos segons l'especialització de cadascú: **"Jo em dedicava sobretot al dret matrimonial, però també vaig portar molts altres casos, sobretot relacionats amb el dret processal, que era una de les branques que jo més coneixia."** Aquest bufet es va escindir i va quedar dividit en dues parts: **"Vaig quedar-me a Sabadell, on junt amb altres professionals i companys ens dedicàvem més profundament al món empresarial."** L'Antoni portava tot el que eren fallides i suspensions de pagament al terreny dels jutjats: **"És una feina una mica ingrata, perquè normalment els**

empresaris ho passen molt malament, si pleguen és perquè no poden aguantar més la situació. El que més em dolia de veure eren els petits creditors que venien a interessar-se per la part que els corresponia i es trobaven que no els quedava res." Cada vegada la pressió de la feina augmentava més i el despatx es desenvolupava d'una manera que a ell no li agradava, és per això que va fer un cop de cap, va deixar la feina i es va plantar pel seu compte: **"Tot i que era un risc i costa començar una nova etapa, estic molt content d'haver pres aquesta decisió. Ara no treballo amb tan neguit i estic molt més tranquil."**

Ens trobem davant un advocat eminentment matrimonialista, malgrat que com ja hem vist ha portat i porta temes diversos: **"Amb les separacions sempre hi ha un rerefons traumàtic, que no ajuda gens ni als clients ni a l'advocat. Tanmateix, m'adono que cada vegada vénen més parelles juntes buscant una separació amistosa i en aquest cas l'advocat es converteix en un mediador que busca les directrius adequades per solucionar amigablement cada situació en concret."** Evitar el procés judicial és sovint una de les fites d'aquest vallesà: **"Intento posar-me d'acord amb l'altra part, perquè quan això no és possible i cal anar al contenciós, aleshores és tot plegat molt més llarg, costós i cruel, i això provoca normalment el trencament definitiu de toda la relació personal de la parella, i els fills resulten els més perjudicats."**

Les negociacions entre els dos membres de la parella poden ser llargues, complicades, i fins i tot poden incloure fets prou anecdòtics: **"He vist com es trencaven acords, després de dies de negociació, per una planxa, per molt que els advocats aviséssim els clients que els sortiria més car el judici que no pas l'aparell en qüestió."** Darrerament es parla molt de l'aparició de l'advocat mediador, una figura que podria ajudar a solucionar millor aquests conflictes: **"Sembla ser que s'instaurarà d'aquí a un parell d'anys. Penso que evitarà la discrepància judicial, intentarà amb el màxim d'esforç que les dues parts es posin d'acord i farà una mica de jutge."**

La custòdia dels fills és un dels temes més traumàtics que apareixen en aquests procediments: **"Avui dia el pare comença a guanyar les custòdies i no la mare, com havia estat sempre. De totes maneres, passa només en un cas de cada cent."** Qui intervé en aquestes situacions és un pèrit judicial: **"Es tracta d'un psicòleg professional que parla amb totes les parts, fins i tot amb els nens, i elabora un informe per al jutge. Aquest, d'altra banda, s'entrevista particularment amb els fills per saber amb qui prefereixen quedar-se i qui té dret al domicili conjugal, que és on han de viure ells."**

Escoltant l'Antoni ens adonem que és un advocat que toca molt de peus a terra, que coneix molt bé la seva feina, i que és, per sobre de tot, un gran professional i una gran persona. La seva esposa Magda i les seves filles, com nosaltres, també n'estan convençudes.

“M’he sentit ferit quan he hagut de defensar algú que m’ha confessat que sí que havia comès aquell acte tan greu que se li imputava”

Antoni Guàrdia - Castellar del Vallès (Vallès Occidental)